

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Codex traditionvm Corbeiensivm

Falcke, Johann Friedrich

Lipsiae ; Gvelpherbyti, 1752

§. 241. De manso tradito in Rotthingun in pago Leri, nec non de origine comitum Oldenburgicorum, et ducum Holsatiæ atque Regum Danorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-36114

Ab anno
854 vsque
877 re-
gnante
Hludo-
uico et

§. 240.

Tradidit eilbert tertiam partem de quodam biuango in suilbergio-
rum marca (U) testef eific eisulf odulf bernhard odric thiodric helmold
berold ghermer adilmer folcberth gherhard alza occo hrodgher.

§. 241.

Tradiderunt ragenolduf et hunolduf pro anima fratris sui (V) adal-
dac

detur quidam nomine *Derling*, qui a Teutone, communi patre Germanorum,
eiusque filiis originem videtur duxisse.

De Suil-
bergio-
rum mar-
ca.

(U) *Suilbergiorum marca* sine dubio hic ponitur pro pago *Suilbergi*, intra comitatum
Dasseliensem ac ad saltum Sollinganum reperiundo, de quo exposuimus supra
§. 167. *Marca* probabiliter nominatur hic pagus, quia ibi limes præsto erat *Ang-
garia orientalis*. An vero comites, qui eidem præstare marca, dicti sint, *Marg-
grauit* seu comites limitanei, aliis perquirendum relinquimus.

Origines
comitum
Olden-
burgico-
rum, du-
cum
Holfatiæ
et regum
Dano-
rum.

(V) Cum *Ragenoldus*, *Hunoldus* atque *Adaldac* fuerint fratres, et in villa *Rottingun*,
quam Registrum Bonorum et Prouentuum A. C. ponit in pago *Leri*, quædam
tradiderint, probabilissimum indicari videretur, eos ad gentem Widikindeam spe-
ctasse. In eodem enim pago *Leri* familia Widikindea bonis hereditariis gauisa
fuit, vti supra §. 104. demonstrauius. Inter testes reperitur quidam *Almer*.
Quod nomen cum contractum sit ex *Agilmer*, fortasse is idem *Agilmarus* est, qui
supra §. 234. inter testes Alfrici Widikindei apparet. Hic probabiliter Alfrici
consanguineus fuit, vti reliqui l. c. adhibiti testes. Potuit ergo ille *Agilmarus*
esse vel frater, vel consanguineus *Ragenoldi* atque *Hunoldi*. Videtur is *Agil-
marus* fuisse *Engilmarus*, de quo loquuntur Traditiones Fuldenfes p. 313 num.
19, et p. 316 num. 74 his verbis: *Ego Engilmar de Westerliche trado S. Bonifatio*
*proprietates meas in villa Humkuse XXX boum terram. Et: Ego Engilmar et Golt-
gart vxor mea tradimus ad S. Bonifatium in Fuldensi monasterio in pago Westrahe in*
villa Hintinlose XXX boum terram cum XVI mancipiis. Quemadmodum enim villa
Hintinlose est oppidum *Hindelopen*, situm ad mare dictum de *Zuder Zee*, ita negari
non posse censemus, eundem *Engilmarum* ad gentem Widikindeam spectasse,
quippe quæ eadem in regione bona hereditaria possedit haud vna. Quamuis
vero *Agilmarus* ille frater *Hunoldi*, siue minus, fuerit, negari tamen non poterit,
Hunoldo fuisse filium, nomine *Wulfarium*. Infra enim §. 359. reperimus
Wulfarium quendam, pro anima patris sui *Hunoldi* in pagi *Leri* villa *Gnidun*
bona quædam tradentem, quem *Hunoldum*, vti e situ *Gnidun* villæ apparet,
eundem fuisse putamus, qui, hoc nostro loco teste, frater erat *Ragenoldi* atque
Adaldaci. Quis vero sator horum dominorum fuerit, id satis in obscuro latet.
Quantum e locorum situ et nominum similitudine conclusimus, arbitramur, pa-
trem *Hunoldi*, *Ragenoldi* atque *Adaldaci*, fuisse *Hunoldum*, qui, testante §. 8,
circa annum 823 in villa *Fuilm* in pago *Laingo*, qui pago *Leri* erat contiguus,
bona quædam ecclesiæ Corbeiensi tradiderat, quem *Hunoldum* plura bona in ea-
dem regione tenuisse, negare poterit nemo: quia probabile non est, *Hunoldum*
eodem tempore omne patrimonium suum largiendo effudisse. In Saxonie no-
stræ *Adelingis Hunoldum* istum, quem primum nominare volumus, referendum
esse, nemo facile inficiabitur, quia eo tempore homines fere nulli, nisi *Adelin-
gi*, bona hereditaria in nostra Saxoniam possederunt. Parer ergo *Hunoldi*, quem
ante tempora Caroli M. vixisse oportet, opibus ac seruis suis summo cum impe-
rio præfuit. Ante Carolum M. enim Saxonici *Adelingi* nullum habebant regem
vel cæsarem. Fortassis autem *Hunoldus* iste ex eodem sanguine, quo *Widekin-
dus* M. erat ortus, fuit progenitus, eiusdemque patris filius fuit, quia in eadem
regione, in qua *Widekindi* posterius sua tenuerunt bona, et ipse sua possedit.

Helmold et *Uffico*, qui in pago *Leri*, testantibus §§. 27 et 35, bona quædam
tradiderunt, *Hunoldi I* fuisse fratres videntur. Cumque *Eilbardus* quidam in
eodem pago *Leri* et in eadem villa *Hundloun*, in qua *Helmoldus* quædam tra-
dide-

dac mansum unum in rotthingun tettef tethard fini ricult thedric todo de-
do *ahner* bern thietger adalhard esic. guber-
nante
Corbe-
iam Adal-
gario.

§. 242.

diderat, bona quædam largitus sit, testante §. 123, *Eilbardus* iste *Helmoldi* filius fuisse videtur. Quia autem *Eilbardi* nomen contractum est ex *Ethelhardo* seu *Adelbardo*, cuius nominis quendam Saxonum occidentalium ducem fuisse statui-
mus, probabili coniectura auguramur, istum *Ethelbardum* ducem inter progeni-
tores dominorum nostrorum referendum esse. *Widekindum* sane magnum in
Fresonum regione aliquid iuris possedisse, ex *Actis S. Ludgeri* Tom. I. Leibn.
p. 90. patet. Probabilissimum ergo videtur, dominos nostros ad *Widekin-*
deam spectasse stirpem.

Wulfarii, filii *Hunoldi II*, fratrem fuisse *Egilmari* episcopum Osnabrugensem, qui ab anno 887 vsque ad annum 918 sedi præfuit, nobis probabile videtur. Si enim primo *Agilmarus* frater fuisset *Hunoldi II*, episcopo *Egilmario* nomen fuisset inditum, a patruo suo peti-
tum. Deinde negari non potest, cæsares eo tempore perlibenter designasse ad episcopatus regendos vicinorum dominorum fratres vel filios. Consanguinei autem *Egilmari* bona sua hereditaria in
vicinia episcopatus Osnabrugensis ita habuissent. Denique potuissent hac ratione
clerici Osnabrugenses ab *Egilmari* consanguineis patrocinium ac defensionem
sperare contra Corbeiensem atque Herfordensem abbatias, cum quibus eo tem-
pore illi contende-
bant de decimis ablati, vti *Erdw. Erdmannus* in *Chronico Osnabrug.* T. II. S. R. G. Meibom. p. 200 seq. retulit. Non ergo fieri non potuit,
vt illi *Egilmari* cæsaris gratiæ quam diligentissime commendauerint.

An dictus *Wulfarius*, quem fratrem episcopi *Egilmari* diximus, adhuc alium fratrem habuerit, nomine *Reginbertum*, cuius filius *Gerbertus* tempore abbatis
Fuldensis *Hadamari*, id est, anno 950, præfectus fuit tractui in Frisia, vti *Traditiones Fuldenses* testantur, id omnino in medio relinquimus. Illud certum
est, in eisdem *Traditionibus Fuld.* p. 312 num. 13 *Gerbrabrum* quendam in Frisia in locis *Austmora* et *Adingamora* proprietates possedisse et tradidisse, et in
nostris *Tradit. Corbeiensibus*, §. 454. quendam reperiri *Gherbertum*, qui filium
habuit nomine *Renoldum*, qui in villa *Anhematium* in *Enterigawi* pago, qui in
comitatu *Hoiano* reperitur, bona quædam tradidit, quique idem *Renoldus* seu
Reginboldus videtur, qui anno 1037 in *Agrotingun* pago plurima bona dona-
uit, testante §. 484. Si noster *Gherbertus* idem esset, qui, testibus *Traditioni-*
bus Fuldensibus, in Frisia bona tenuit, tunc suspicari liceret, nostram familiam
ad *Widekindam* omnino esse referendam. Etenim nomen *Reginbertus* quasi
proprium fuit *Widekindis*. Deinde *Widekindi* in comitatu *Hoiano* et in Frisia
bona hereditaria possederunt plurima. Quemadmodum autem de hoc momento
cum nemine litigare vel in arenam descendere volumus, ita *Gherbertus*
noster, *Renoldi* pater, et filius *Wulfarii*, esse poterit sator nobilium dominorum
de *Stumpenhufen*, a quibus comites de *Hoia* descendunt.

Renoldus, filius *Gherberti*, adhuc duos fratres habuisse videtur, *Brunonem* scilicet
et *Bernbardum*. *Bruno* appellatur clericus, et tradidit bona quædam, in
pagi *Agrotingun* villis *Huinni* et *Linthi* sita, testante §. 464, et pro fratre suo
Bernbardo Bruno quædam donavit in pago maiori *Emisgao* sita in villis *Wer-*
lidde et *Sugila*, id est, in *Werlte* et *Sogel* in inferiori episcopatu *Monasteriensi*,
vti docetur §. 473. Putamus autem, *Brunonem* istum capropter ad hanc familiam
spectasse, quia *Reginboldus* in eadem villa *Huinni*, in qua *Bruno*, quædam
largitus est.

Wulfarii filius probabilissime præterea fuit *Adeldac*, archiepiscopus *Hambur-*
gensis, qui anno 988 vitam cum morte commutavit. Quemadmodum enim illi
a propatruo suo *Adaldaco* nomen inditum fuisse videtur, ita archiepiscopus *Adel-*
dac in *Chronico* nostro *Corbeienfi consanguineus reginæ Mabilde* appellatur.
Tempore regiminis abbatis *Corbeienfis Beuonis II* ille in schola *Corbeienfi* litte-
ris operam dedit. postea ille fuit capellanus reginæ prædictæ, ac primam mis-
sam

Nnn

lam

Ab anno
854 usque
877. re-
gnante
Hludo-
uico et

sam pro animæ regis *Heinrici*, dicti aucupis, salute cantavit, tantaque in gratia apud reginam *Mabildam* fuit positus, ut ipsa filium *Otonem* hortari atque orare non desisteret, donec ille *Adeldaco* nostro honorem archiepiscopalem decerneret, Chronico nostro, atque auctore *Vite regine Mabilde* referente Tom. I. Leibn. p. 196 seq. Vix alia ratione, quam hic factum, ostendi poterit, quomodo archiepiscopus *Adeldacus* fuerit consanguineus reginæ *Mabilde*. Non igitur dubito, multos iudicatuos, sententiam nostram de *Hunoldorum* nostrorum origine, e stirpe *Widekinde* deducendorum, esse verisimillimam, quum illa regina ad eandem quoque gentem spectauerit, ut iam supra demonstrauius. Appellatur autem porro archiepiscopus *Adeldacus* T. II. Leibniti p. 214. consanguineus *Adalwardi* episcopi Verdensis, qui l. c. genere illustris atque *Adaldaci* magister nuncupatur. Iste *Adalwardus* fuit nepos *Adalwardi*, ac filius *Richardi*, qui, testante §. 341, pro hoc filio suo *Adalwardo* in pago *Nithega* in villa *Hiristi* quædam tradidit, cum cum ad reliquias SS. martyrum *Stephani* atque *Viri* offerret. Quemadmodum itaque iam supra §. 104 not. (n) ostendimus, *Adalwardum* istum fuisse abnepotem *Brunonis* Angariorum ducis, ita probabilissimum reddi speramus, Archiepiscopi *Adaldaci* matrem stirpis fuisse *Brunonianæ*. Rectissime ergo idem *Adaldacus* nominatur Tom. II. S. R. G. Meibonii p. 29. cognatus *Landwardi*, *Mindensis* episcopi, quippe qui eiusdem *Brunonis* ducis abnepos, et nepos *Cobbonis* comitis fuisse videtur.

Hunoldus III videtur filius fuisse *Wulfarii* prædicti. Donauit enim *Hunoldus* iste pro se, pro patre suo *Wulfario* ac filio suo *Egilmaro*, homines quosdam proprios in villis *Emfeki*, *Hareburgun*, atque *Erelitbe* in pago *Leri*, testante §. 449. Cum enim villa *Emfeki* sit vicus *Emfeki* in inferiori episcopatu *Monasteriensi*, *Hareburgun* vero *Herbergen*, ac *Erelitte* *Littel* in *Oldenburgico* comitatu, nemo negabit præfracte, *Wulfarium*, patrem *Hunoldi*, eundem fuisse, qui in eodem pago in villa *Gnidun* bona quædam tradiderat. Atque ex his momentis euidentissime apparere putamus, dominos, a nobis hætenus recensitos, ad progenitores *Oldenburgicorum* comitum spectasse. Dicitur enim *Egilmarus*, filius *Hunoldi*, sine dubio idem *Egilmarus* est, a quo eruditi stemma *Oldenburgicorum* comitum, serenissimorum ducum *Holsatie*, ac potentissimorum regum *Danie* hucusque inchoarunt. Teste Io. Schiphovero Meppensi T. II. S. R. G. Meibonii p. 141. dicitur *Egilmarus* subditis sibi bene præfuit per multos annos. In eo ipso vera prædicauit Schiphoverus. In hoc autem errauit, quod patrem *Egilmarum* fuisse *Haionem* perhibuit, et *Egilmarum* patrem a filio *Egilmaro* non distinxit. Omnia ergo ordine recensere debemus, ut simul adpareat cunctis, quam late etiam deflexerit a veritatis tramite, ut solet, *Iohannes Hübnerus* in *Tabulis genealogicis*.

Statuimus ergo, *Egilmarum* habuisse in matrimonio *Rekenam*, filiam *Ide*, quæ neptis erat ex fratre cesaris *Heinrici* III. et neptis e sorore *Leonis* IX Pontificis maximi. De hac *Ide* quædam in medium proferre debemus, ut pateat cunctis, *Egilmarum* maritum *Rekenæ* non fuisse alium, nisi filium *Hunoldi*, in traditionibus nostris occurrentem. Quod ergo ad originem *Ide* attinet, annotauit *Albertus Stadenensis* abbas in Chronico suo p. m. 152. b. (edit. Witteberg. a. 1608) *Idam fuisse filiam fratris imperatoris Heinrici III, filiam quoque sororis Leonis papa, et nupsisse eam Lippoldo, filio domina Gliumodis. Huic Lippoldo peperit Ida, Odam sanctimonialem de Rintbelen, quam postea claustrum absoluit, et tradidit regi Ruziæ, cui peperit filium Warteslaw. Nomen regis Ruziæ, cui nupsit Oda filia Ide discere possumus ex Theodosii abbatis S. Michaelis in vrbe Kiouia Annalibus, quos Gerardus Fridericus Mullerus, academici Perropolitani professor, libro edito: Sammlung Russischer Geschichte P. V. inferuit, ubi ad an. 1109 p. 395 sic legitur: obiit princeps Praxidis Wsewolodi filia. Iste Wsewolodus natus fuit anno 1030 atque obiit anno 1090, uti ex eodem auctore discimus. Ex quo simul patet, nomen filii Wsewolodi non fuisse Warteslaw, uti Albertus Stadenensis putauit, sed Wolodomiri, qui anno 1093 dominus Czernichouie, anno autem 1114 monarcha Ruziæ fuit, atque anno 1125 mortuus est. Eupraxis Russica, filia Ode et Wsewolodi, nupsit primum Heinrico comiti Stadeni atque marchioni septentrionali, atque, eo ad annum 1087 defuncto, Heinrico IV. Romanorum imperatori. Ita enim Annalista Saxo ad an. 1089: Henricus imperator Colonia nuptias cele-*

celebrauit, *Heinrici supra dicti marchionis de Stadbe viduam, filiam regis Ruzorum* gubernante Corbeiam Adalgario, *ducens uxorem.*

Habuit autem supradicta *Ida* præter *Lippoldum* duos maritos, comites scilicet *Dedonem* atque *Ethelherum* album, quorum uterque in *Tbietmarschia* occisus est, cum ibi comes esset. Alter eorum (sunt verba Alberti Stadenfis l. c.) de *Ida* genuit filiam *Rikencem*, quam duxit *Eilmarus* comes de *Aldenburg*, *Aliarinam* matrem *Burchardi de Lucken*, et *Burchardum Treuerensem* maiorem præpositum, qui postea in archiepiscopum electus est. Habuit autem *Ida* quoque filium *Ecbertum* comitem, quem *Udo*, comes Stadenfis, in *Wistede* prope *Elstorp* occidit, qui eius cognatus erat, eodem Alberto Stad. l. c. teste. Ex his dictis maioris perspicuitatis gratia hoc schema genealogicum producimus:

Ida neptis Heinrici III. cæsaris, et Leonis papæ, vxor					
e primo toro.		e secundo		et	tertio toro.
1) Lippoldi		2) Dedonis et		3) Ethelheri comitum,	
Oda canonica Rintelienfis vxor a. 1051. Wsewolodi Rusorum monarchæ † 1093.	Rikence vx. Egilmari I. (III.)	Aliarina vx. N. comitis de Lucken.	Burchardus præpos. maior Treuerensis, postea archiepiscopus.	Ecbertus comes occisus ab Udone II. comite de Staden.	
Wlodomirus Rusorum monarcha † 1125. anno ætatis 73.	Eupraxis vx. 1) Heinrici comitis de Staden filii Udonis II. 2) Heinrici IV. cæsaris † 1109.	Egilmarus II. (IV.) comes de Oldenburg.	Burchardus comes de Lucken occisus ab Herimanno comite de Winzenborg atque aduocato Corbeiensis.		

Quamuis vero annales veterum non retulerint, quo anno *Rikence*, vxor *Egilmari*, nata sit, patet tamen ex omnibus momentis, eandem iam anno 1040 in matrimonio vixisse. Albertus enim Stadenfis l. c. prodidit, *Idam*, heredibus orbata, Romam profectam esse ad auunculum suum papam *Leonem*, et salubribus monitis dimittendi debitoribus suis debita, ab ipso instructam, rediisse *Elstorpam*, atque *Udoni* marchioni prorsus dimisisse iniuriam de nece filii *Ecberti*, atque, vt quietius suis frui posset possessionibus, ipsum *Udonem* heredem suum fecisse, qui vicissim ex hereditate sua CCC mansos *Idæ* dederit possidendos, quam diu ipsa viueret. Cum igitur papa *Leo*, eodem Alberto Stadenfi p. 122 et 126, *Wiberto* in Vita Leonis IX, Francisco Pagio in *Breuiario Pontificum Romanorum* To. II p. 356, atque aliis testibus, anno 1049 ordinatus, atque anno 1054 mortuus sit, putamus ex eo patere, *Idam* circa annum 1050 profectam fuisse Romam, atque eodem tempore filium suum *Ecbertum* comitem fuisse occisum. Quodsi autem eodem tempore *Ecbertus*, filius *Idæ*, iam comes fuit, sequitur, eundem iam fuisse ætatis adultæ, atque eiusdem sororem *Rikencam* iam eo tempore maturam toro fuisse. Cum itaque pater *Egilmari Hunoldus* circa finem atque initium seculi X. et XI. vixerit, quo tempore, scilicet initio seculi XI, *Egilmarus* probabilissime tantum puer fuit, nihil videmus, quod nos impediatur, quo minus statuamus, *Egilmarum* maritum *Rikence* fuisse illum *Egilmarum*, qui in Traditionibus nostris appellatur filius *Hunoldi*. Adde, quod idem *Hunoldus* bona hereditaria habuit in eadem regione, in qua *Egilmari* posteri illa tenuerunt, scilicet in comitatu Oldenburgico. Fuisse autem *Egilmarum*, maritum *Rikence*, patrem *Egilmari II*, comitis de Aldenburg, Albertus Stadenfis l. c. affirmat. Quo anno *Egilmarus II* obierit, non liquet. Illud discimus ex eodem Alberto Stadenfi p. 148 b. eius vxorem *Eilicam* fuisse filiam *Otonis* (comitis) de Cappenberch, ex qua genuerit *Heinricum I* et *Christianum I*, comites de Aldenburch, atque *Otonem*, præpositum Bremensem. *Heinricus I* Comes vxorem duxit sororem Heinrici comitis de Gelre. Ex hac genuit *Heinricum II* et *Gerardum* clericum, nec non filiam, quam *Widekindus* de Stumpenhufen, filius *Geronis*, duxit. Mortuus est *Heinricus I* anno 1167, quo anno etiam *Christianus I* obiit, relictiis e *Cunegunda* filiis, *Mauritio* et *Christiano II*, vti idem Stadenfis refert p.